

BLAGODAT, LJUBAV I ZAJEDNIŠTVO

13. pouka za 26. septembar 2026.

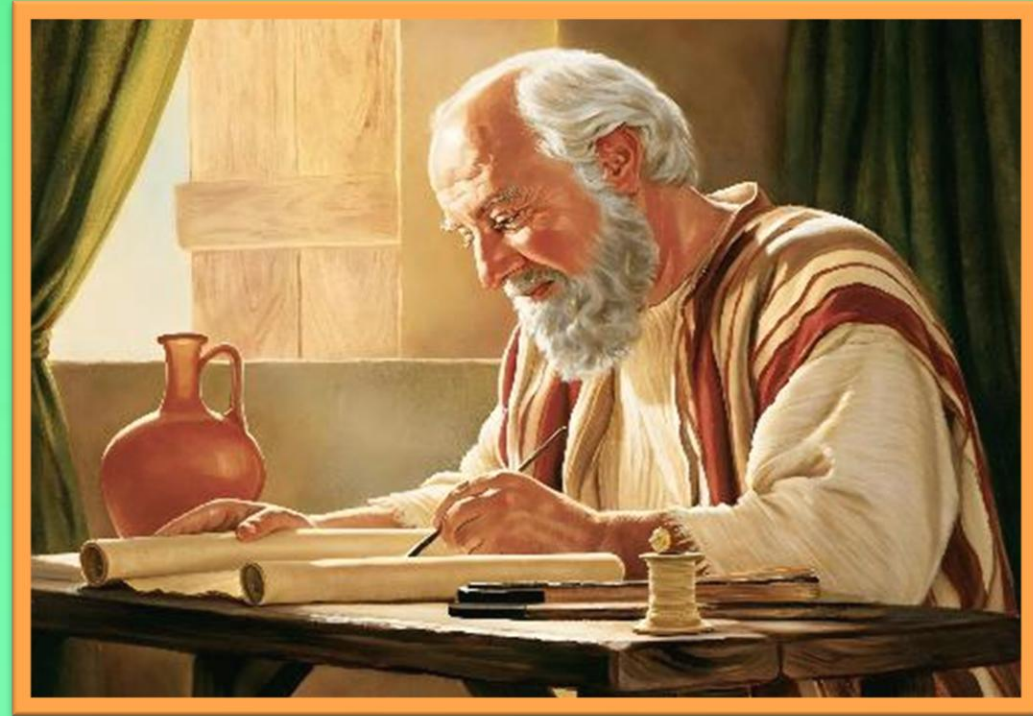

„Blagodat
Gospoda Isusa
Hrista i ljubav
Boga Oca i
zajedništvo Duha
Svetoga sa svima
vama“

2. Korinćanima 13,13.

Najčešća formula u završecima Pavlovih pisama, upotrebljavana s malim varijacijama u 13 od njegovih 14 poslanica, je: „Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista s vama“ (Rim 16,24; 1 Kor 16,23; Gal 6,18; Ef 6,24; Fil 4,23; Kol 4,18; 1 Sol 5,28; 2 Sol 3,18; 1 Tim 6,21; 2 Tim 4,22; Tit 3,15; Fil 1,25; Jev 13,25).

Međutim, u drugoj poslanici Korinćanima čini važan izuzetak. Njegov oproštaj uključuje milost, ljubav i zajedništvo svih osoba Božanstva: Sina, Oca i Duha Svetoga (2 Kor 13,14).

„Blagodat Gospoda Isusa Hrista“

„Božja ljubav“

„Zajednica Duha Svetoga“

„Neka bude sa svima vama“

„BLAGODAT GOSPODA ISUSA HRISTA“

„Jer znate blagodat Gospoda našega Isusa Hrista: premda bogat, radi vas je osiromašio da se vi njegovim siromaštvom obogatite.“ (2 Korinćanima 8,9)

Pavle započinje i završava svoju drugu poslanicu Korinćanima osvrtom na Isusovu blagodat. (2 Kor 1,2; 13,14). U čemu se sastoji ta blagodat?

Napustio je večno bogatstvo neba i osiromašio kako bismo mi mogli naslediti Njegovo bogatstvo (2 Kor 8,9)

Prošao je našim svetom kako bismo Ga mogli upoznati, voleti i biti naslednici (Jn 15,12)

Ponizio se i postao poslušan do smrti da nam oprosti grehe i da nam da život večni (Fil 2,8)

Šta se događa s onima od nas koji primaju Njegovu blagodat?

Opravedani smo (Rim 3,24; Ef 1,7)

Radujemo se u nadi (Rim 5,2)

Primamo snagu od Hrista (2 Kor 12,9)

Greh nema vlast nad nama (Rim 6,14)

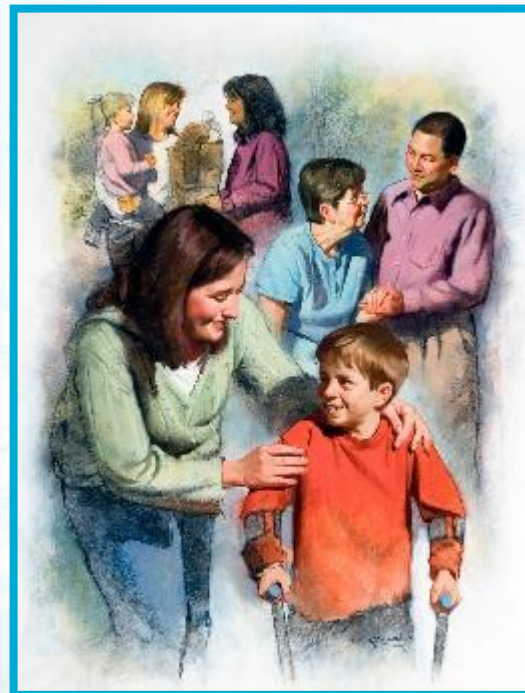
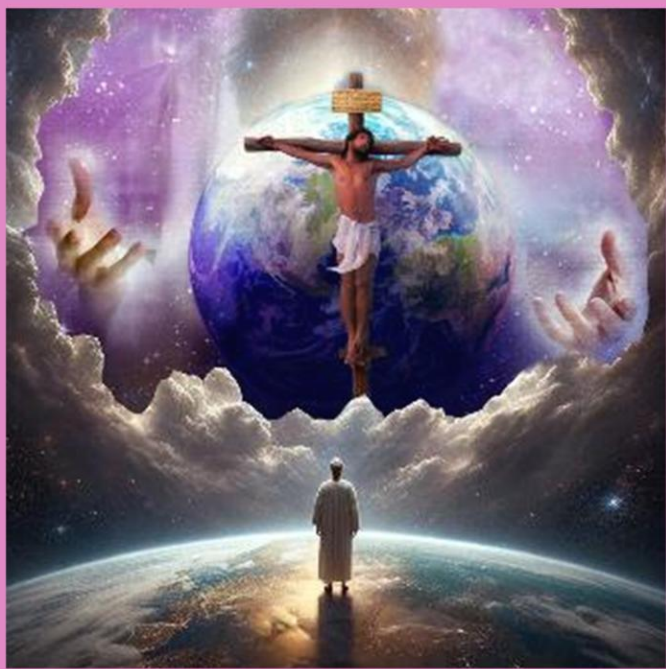
Vladaćemo u životu s Isusom (Rim 5,17.21)

„LJUBAV BOŽJA“ (1)

„Ko ne ljubi, ne poznaje Boga, jer Bog je ljubav.“ (1 Jovanova 4,8)

Biblija nedvosmisleno izjavljuje da je Bog ljubav (1. Ivanova 4,8). On je tu ljubav izlio na sva svoja stvorenja. Možemo je videti u svom srcu, u odnosu između roditelja i dece, u prekrasnom cveću, u pevanju ptica...

Pavle je Korinćane (i nas, naravno) učio da ljubav izgrađuje (1 Kor 8,1), da ništa ne vredi bez ljubavi (1 Kor 13,1-3) i da sve treba činiti s ljubavlju koja dolazi od Boga (1 Kor 16,14).

Ali, bez sumnje, najveći izraz Božje ljubavi može se videti u Isusovoj žrtvi za naše grehe (Jn 3,16).

Ovaj primer nas navodi da se prema drugima ponašamo s istom ljubavlju koju je Bog pokazao nama (1. Jovanova 3,16)

„LJUBAV BOŽJA“ (2)

„Uostalom, braćo, radujte se, usavršujte se, tešite se, složni budite, mir negujte i Bog ljubavi i mira biće s vama.“ (2. Korinćanima 13,11)

Pavle predstavlja Boga na višestruki način:

- ♥ „Bog strpljivosti“ (Rim 15,5)
- ♥ „Bog nade“ (Rim 15,13)
- ♥ „Bog mira“ (Rim 15,33)
- ♥ „Bog blagodati“ (2 Kor 1,3a)
- ♥ „Bog svake utehe“ (2 Kor 1,3b)
- ♥ „Bog ljubavi“ (2 Kor 13,11)

Bog ne samo da poseduje sve te karakteristike, već je i izvor iz kojeg sve one proizlaze do nas.

Kao što smo videli, Bog je ljubav, ali On je i Bog ljubavi, a to znamo tako što:

Bog Otac nam daje svoju ljubav (1 Jovanova 3,1)

Hristos nas ispunjava svom puninom svoje ljubavi (Ef 3,19)

Duh Sveti izliva svoju ljubav u srca naša (Rim 5,5)

„ZAJEDNICA DUHA SVETOG“

„Blagodat Gospoda Isusa Hrista i ljubav Boga Oca i zajedništvo Duha Svetoga sa svima vama.“ (2. Korinćanima 13,14)

Pavle želi da budu s nama: blagodat Osobe (Gospoda Isusa Hrista); ljubav Osobe (Boga); i zajedništvo... sile ili Osobe? (2 Kor 13,14). Radi doslednosti, Pavle govori o Osobi (Duhu Svetom), a ne o sili.

U svojim više od 40 referenci na Duha Svetoga u poslanicama Korinćanima, Pavle Ga predstavlja s ličnim osobinama, a ne kao puku silu koja proizlazi iz Boga:

Oprema ljude za misiju (1 Kor 2,4)

Otkriva nam dubine Božje (1 Kor 2,10)

Uči nas (1 Kor 2,13)

Prebiva u nama (1 Kor 3,16)

Sarađuje s Hristom za naše opravdanje (1 Kor 6,11)

Daje duhovne darove (1 Kor 12,7-11)

Zapečaćuje nas za spasenje (2 Kor 1,22)

Utiskuje zakon u naša srca (2 Kor 3,3)

Daje nam novi život u Hristu (2 Kor 3,6)

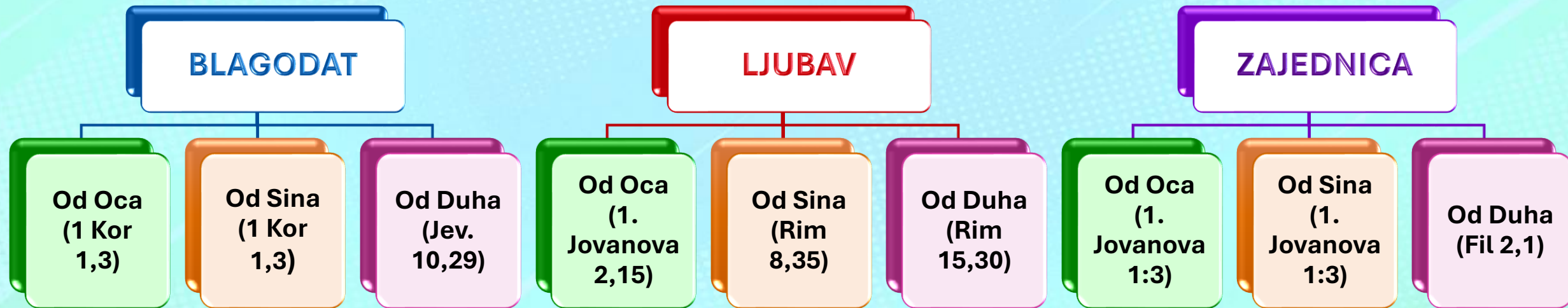
Daje nam slobodu od greha (2 Kor 3,17)

„NEKA BUDE SA SVIMA VAMA“

„izabrani po providenju Boga Oca, posvećenjem Duha, radi pokoravanja Isusu Hristu i radi pokropljenja krvlju Njegovom: blagodat vam i mir u izobilju!“ (1. Petrova 1,2)

Iako smo navikli nazivati Trojstvo (tri božanske Osobe, jedan Bog) redom „Otac, Sin, Duh“ (Mt 28,19), Pavle ga predstavlja kao „Sin, Otac, Duh“ (2. Kor 13,14), a Petar kao „Otac, Duh, Sin“ (1. Pt 1,2).

Među njima nema hijerarhije; svaki jednostavno preuzima drugačiju ulogu u planu spasenja, ali svi dele iste karakteristike i svrhe.

Pavle tako zaključuje svoju poslanicu željom da blagodat, ljubav i zajedništvo celokupnog Božanstva budu sa svima nama (2. Kor 13,14)

„Otac se ne može opisati zemaljskim stvarima. Otac je sva punina Božanstva telesno i nevidljiv je smrtnom oku.“

Sin je sva punina očitovanog Božanstva.

Tešitelj kojeg je Hristos obećao da Ga pošalje nakon što se uzneo na nebo je Duh u svoj punini Božanstva, koji pokazuje moć božanske blagodati svima koji prime i veruju u Hrista kao ličnog Spasitelja. Postoje tri žive osobe nebeskog trija; u ime ove tri velike sile - Oca, Sina i Duha Svetoga - oni koji prime Hrista živom verom kršteni su, a te će sile sarađivati s poslušnim podanicima Neba u njihovim nastojanjima da žive novi život u Hristu.“